

Sygn. akt II Ka 323/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Klęk

Sędziowie: SSO Marcin Rudnik (spraw.)

SSO Jacek Wojdyn

Protokolant: staż. Katarzyna Wawrzyniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Sieradzu Jolanty Szkilnik

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2019r.

sprawy **R. Z.**

oskarżonego o czyny z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i inne

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wieluniu z dnia 05 września 2018r. wydanego w sprawie II K 530/18

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,
2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2200 (dwa tysiące dwieście) złotych tytułem opłaty za II instancję oraz kwotę 20 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym.

Marcin Rudnik Jacek Klęk Jacek Wojdyn

Sygn. akt II Ka 323/18

UZASADNIENIE

R. Z. został oskarżony o to, że:

I. w nocy z 18 na 19 sierpnia 2016r w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z odpowiadającym w odrębnym postępowaniu z mężczyzną w ramach przyjętego podziału ról oraz działając na zlecenie innej ustalonej i odpowiadającej w odrębnym postępowaniu osoby, dokonał kradzieży z włamaniem samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30.000 złotych będącego własnością P. K. oraz znajdujących się w nim rzeczy w postaci dwóch wędek, akcesoriów wędkarskich, dwóch krzesełek turystycznych, linki holowniczej, fotelika dziecięcego o łącznej wartości 700 złotych, w ten sposób, że wspólnie w W. S. wytypowali samochód, a następnie w ramach przyjętego podziału ról obserwował miejsce zdarzenia oraz teren wokół czy nikt nie nadchodzi, zaś ustalony i odpowiadający w odrębnym postępowaniu mężczyzna, po uprzednim pokonaniu przy pomocy łamaka zabezpieczeń wymienionego pojazdu zaparkowanego na parkingu Osiedla (...) w W., dostał się do wnętrza samochodu oraz przy użyciu specjalistycznego urządzenia elektronicznego uruchomił samochód, a następnie dokonał jego zaboru w celu przywłaszczenia, po czym samochód ten przekazał innej ustalonej i odpowiadającej w odrębnym postępowaniu osobie, za co otrzymał zapłatę w kwocie 1500 złotych, czym doprowadził do powstania szkody

w kwocie 30 700 złotych na szkodę P. K., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgierzu II Wydział Karny z dnia 6 czerwca 2016 roku w sprawie o sygn. akt II K 371/16, a następnie objętym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Zgierzu II Wydział Karny z dnia 22 marca 2017 roku w sprawie o sygn. akt II K 11/17, na mocy którego wymierzono mu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 23 listopada 2015 roku do dnia 24 listopada 2015 roku, od dnia 20 stycznia 2016 roku do dnia 6 czerwca 2016 roku oraz od dnia 21 października 2016 roku do dnia 29 maja 2017 roku,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

II. w nocy z 1 na 2 września 2016 roku w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z odpowiadającym w odrębnym postępowaniu ustalonym mężczyzną w ramach przyjętego podziału ról oraz działając na zlecenie innej ustalonej i odpowiadającej w odrębnym postępowaniu osoby, usiłował dokonać kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki H. (...) o nr rej. (...) należącego do M. S. (1) o wartości 45 000 złotych w ten sposób, że wspólnie z ustalonym i odpowiadającym w odrębnym postępowaniu mężczyzną, wytypowali samochód, a następnie w ramach przyjętego podziału ról obserwował miejsca zdarzenia oraz teren wokół czy nikt nie nadchodzi, zaś ustalony i odpowiadający w odrębnym postępowaniu mężczyzna, po uprzednim pokonaniu przy pomocy łamaka zabezpieczeń wymienionego pojazdu zaparkowanego na parkingu osiedla (...), dostał się do jego wnętrza, gdzie usiłując uruchomić pojazd, został spłoszony przez jeżdżący po osiedlu inny samochód, przy czym w trakcie usiłowania kradzieży wymienionego pojazdu mężczyzna ten dokonał jego uszkodzenia poprzez wyłamanie wkładki zamka lewych przednich drzwi, złamanie blokady kierownicy oraz wyłamanie stacyjki, powodując straty w łącznej wysokości 1 928,46 złotych na szkodę M. S. (2) oraz (...) S.A, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgierzu II Wydział Karny z dnia 6 czerwca 2016 roku w sprawie o sygn. akt II K 371/16, a następnie objętym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Zgierzu II Wydział Karny z dnia 22 marca 2017 roku w sprawie o sygn. akt II K 11/17, na mocy którego wymierzono mu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 23 listopada 2015 roku do dnia 24 listopada 2015 roku, od dnia 20 stycznia 2016 roku do dnia 6 czerwca 2016 roku oraz od dnia 21 października 2016 roku do dnia 29 maja 2017 roku,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieluniu z dnia 5 września 2018r. wydanym w sprawie II K 530/18 w trybie art. 387 § 2 kpk R. Z. został uznany w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie I za winnego tego, że w nocy z 18 na 19 sierpnia 2016r w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z odpowiadającym w odrębnym postępowaniu z mężczyzną w ramach przyjętego podziału ról oraz działając na zlecenie innej ustalonej i odpowiadającej w odrębnym postępowaniu osoby, dokonał kradzieży z włamaniem samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) o wartości 30.000 złotych będącego własnością P. K. oraz znajdujących się w nim rzeczy w postaci dwóch wędek, akcesoriów wędkarskich, dwóch krzesełek turystycznych, linki holowniczej, fotelika dziecięcego o łącznej wartości 700 złotych, w ten sposób, że wspólnie w W. S. wytypowali samochód, a następnie w ramach przyjętego podziału ról obserwował miejsce zdarzenia oraz teren wokół czy nikt nie nadchodzi, zaś ustalony i odpowiadający w odrębnym postępowaniu mężczyzna, po uprzednim pokonaniu przy pomocy łamaka zabezpieczeń wymienionego pojazdu zaparkowanego na parkingu Osiedla (...) w W., dostał się do wnętrza samochodu oraz przy użyciu specjalistycznego urządzenia elektronicznego uruchomił samochód, a następnie dokonał jego zaboru w celu przywłaszczenia, po czym samochód ten przekazał innej ustalonej i odpowiadającej w odrębnym postępowaniu osobie, za co otrzymał zapłatę w kwocie 1500 złotych, czym doprowadził do powstania szkody w kwocie 30 700 złotych na szkodę P. K., tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 279 § 1 kk oraz w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie II tego, że w nocy z 1 na 2 września 2016 roku w W., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z odpowiadającym w odrębnym postępowaniu ustalonym mężczyzną w ramach przyjętego podziału ról oraz działając na zlecenie innej ustalonej i odpowiadającej w odrębnym postępowaniu osoby, usiłował dokonać kradzieży z włamaniem samochodu osobowego marki H. (...) o nr rej. (...) należącego do M. S. (1) o wartości 45 000 złotych w ten sposób, że wspólnie z ustalonym i odpowiadającym w odrębnym postępowaniu mężczyzną,

wytypowali samochód, a następnie w ramach przyjętego podziału ról obserwował miejsca zdarzenia oraz teren wokół czy nikt nie nadchodzi, zaś ustalony i odpowiadający w odrębnym postępowaniu mężczyzna, po uprzednim pokonaniu przy pomocy łamaka zabezpieczeń wymienionego pojazdu zaparkowanego na parkingu osiedla (...), dostał się do jego wnętrza, gdzie usiłując uruchomić pojazd, został spłoszony przez jeżdżący po osiedlu inny samochód, przy czym w trakcie usiłowania kradzieży wymienionego pojazdu mężczyzna ten dokonał jego uszkodzenia poprzez wyłamanie wkładki zamka lewych przednich drzwi, złamanie blokady kierownicy oraz wyłamanie stacyjki, powodując straty w łącznej wysokości 1 928,46 złotych na szkodę M. S. (2) oraz (...) S.A, tj. czynu wypełniającego dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i przyjmując, iż stanowią one ciąg przestępstw na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 14 § 1 kk i art. 11 § 2 kk i art. 91 § 1 ii i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 300 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych. Ponadto Sąd I instancji na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa przepadek korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia przestępstwa w kwocie 1500 złotych, a na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec niego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz:

- P. K. solidarnie ze sprawcami odpowiadającymi w innym postępowaniu kwoty 30.700 złotych,

- Towarzystwa (...) solidarnie ze sprawcą odpowiadającym w odrębnym postępowaniu kwotę 1928,46 złotych,

jak też na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 12 stycznia 2018r. godz. 10.20 do dnia 5 września 2018r. oraz obciążył oskarżonego kosztami sądowymi.

W ustawowym terminie apelację od tego wyroku wniósł oskarżony R. Z., który zaskarżył wyrok w całości i wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania „Sądowi Okręgowemu w Wieluniu”. Skarżący zarzucił orzeczeniu obrazę prawa procesowego polegającą na tym, że sprawa została rozpoznana przez niewłaściwy, bowiem uwzględniając wagę postawionych mu zarzutów, sprawa powinna być rozpoznana w pierwszej instancji przez Sąd Okręgowy w Sieradzu, a tym samym sąd niższego rzędu rozpoznał sprawę należącą do właściwości sądu wyższego i już choćby z tego powodu wyrok Sądu Rejonowego w Wieluniu podlega uchyleniu. Oskarżony podniósł również, że doszło do naruszenia art. 46 § 1 kk poprzez nałożenie na niego obowiązków naprawienia szkody solidarnie ze sprawcami odpowiadającymi w innym postępowaniu, a Sąd Rejonowy powinien wskazać te sprawy, jak również wymienić te osoby, gdyż jak on ma dochodzić zwrotu nadpłaconej części obowiązku naprawienia szkody, że przecież wyrok może dotyczyć tylko podmiotów w nim wskazanych, zatem obowiązek naprawienia szkody powinien zostać na niego nałożony jedynie w części.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie.

W art. 25 § 1 kpk wskazano, w jakich sprawach orzeka w pierwszej instancji sąd okręgowy, a do zakresu spraw należących do właściwości tego sądu nie należą sprawy o czyny z art 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. Wprawdzie §2 art. 25 kpk wskazano, że sąd apelacyjny, na wniosek sądu rejonowego, może przekazać do rozpoznania sądowi okręgowemu, jako sądowi pierwszej instancji, sprawę o każde przestępstwo, ze względu na szczególną wagę lub zawilóść spraw, niemniej w sprawie tej nie zaistniały jakiegokolwiek przesłanki, które uzasadniałyby zwrócenie się z takim wnioskiem i taki wniosek przez Sąd Rejonowy w Wieluniu słusznie nie został złożony. Podkreślić należy, że oskarżonemu zarzucono kradzież z włamaniem oraz usiłowanie kradzieży z włamaniem i zniszczenie mienia, a więc czyny, które bardzo często są przedmiotem aktów oskarżenia kierowanych do sądów rejonowych i zarazem nie nastroczają szczególnych problemów interpretacyjnych jeżeli chodzi o ich kwalifikację. Także wyrządzona szkoda czy sposób działania sprawców nie wskazywały, aby waga sprawy wymagała jej rozpoznania przez sąd okręgowy. Jednocześnie z analizy akt sprawy nie wynika, że jest to sprawa zawiła. W tej sytuacji nie było najmniejszych podstaw do tego, aby Sąd Rejonowy w Wieluniu w ogóle występował z wnioskiem o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Sieradzu. Sam skazany wskazał zresztą tylko i wyłącznie wagę postawionych mu zarzutów jako jedyną przesłankę, która uzasadniałaby konieczność rozpoznania

sprawy przez Sąd Okręgowy w Sieradzu. A zatem podniesiony w tym zakresie zarzut należy uznać za całkowicie chybiony.

Jeżeli zaś chodzi o kolejny zarzut, to w istocie pojawia się pytanie, czy jest to zarzut dopuszczalny w świetle art. 447 § 5 kpk, skoro obrońca oskarżonego wraz z oskarżonym na rozprawie w dniu 5 września 2018r. wnieśli o to, aby orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz:

- P. K. solidarnie ze sprawcami odpowiadającymi w innym postępowaniu kwoty 30.700 złotych,
- Towarzystwa (...) solidarnie ze sprawcą odpowiadającym w odrębnym postępowaniu kwotą 1928,46 złotych.

Niemniej jednak tak czy inaczej, w wypadku nawet uznania tego zarzutu za dopuszczalny, należy zauważyć, iż nie ma powodów, aby pokrzywdzonych w tej sprawie pozbawiać możliwości dochodzenia od oskarżonego naprawienia szkody w pełnej wysokości. Poza tym w wyroku wydanym w sprawie II K 530//18 Sąd nie mógł wskazać konkretnych sprawców, z którymi oskarżony miałby odpowiadać solidarnie, skoro w ich przypadku prowadzono odrębne postępowania. W wyroku wydanym w tej konkretnej sprawie Sąd Rejonowy mógł nałożyć obowiązek naprawienia szkody tylko i wyłącznie na oskarżonego, a przy tym wyrok w zakresie, w jakim nałożono na R. Z. obowiązek naprawienia szkody solidarnie ze sprawcami odpowiadającymi w odrębnym postępowaniu jest na tyle precyzyjny, że nie będzie nastroczał jakichkolwiek problemów przy jego wykonaniu. Kwestia zaś ewentualnych roszczeń zwrotnych ze strony oskarżonego w stosunku do innych osób, w wypadku uiszczenia przez niego na rzecz pokrzywdzonych kwot wskazanych w wyroku, nie będzie problemem, bowiem czy z akt niniejszej sprawy czy też akt owych odrębnie prowadzonych spraw będzie wynikało, o jakie osoby chodzi. Jeszcze raz należy przy tym podkreślić, że nie było żadnych podstaw do tego, aby pokrzywdzonych pozbawiać prawa uzyskania naprawienia szkody w pełnej wysokości od oskarżonego, a przy tym R. Z. sam na to wyraził zgodę składając w uzgodnieniu z obrońcą wniosek o wydanie wyroku w trybie art. 387 kpk. A zatem i ten zarzut, nawet w wypadku uznania go za dopuszczalny, należało uznać za chybiony.

Jednocześnie podkreślenia wymaga, że Sąd Okręgowy nie znalazł jakiegokolwiek z przesłanek, o których mowa w art. 439 kpk czy w art. 440 kpk, których wystąpienie uzasadniałoby z urzędu wzruszenie wyroku Sądu I instancji. W szczególności trzeba zaznaczyć, że oskarżony ostatecznie na rozprawie nie kwestionował swojego sprawstwa jeżeli chodzi o zarzucane mu czyny, przyznając się do ich dokonania, a następnie w uzgodnieniu z obrońcą został złożony wniosek o wydanie wyroku na zaproponowanych warunkach, który został zaakceptowany przez prokuratora i Sąd, zaś wydany wyrok w pełni odpowiada uzgodnieniom z rozprawy.

W związku z tym Sąd Okręgowy, nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji oskarżonego, na podstawie art. 437§1 kpk – utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

W oparciu o art. 636 § 1 kpk, w związku z nieuwzględnieniem apelacji oskarżonego, Sąd Okręgowy zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2200 tytułem opłaty za II instancję (na podstawie art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych - tekst jednolity: Dz.U. z 1983r., Nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami) a także obciążył go wydatkami postępowania odwoławczego w kwocie 20 złotych, nie znajdując jakiegokolwiek podstaw do zwolnienia go z obowiązku uiszczenia tych należności.

Marcin Rudnik Jacek Klęk Jacek Wojdyn